

Om vetenskap

Vet en skapare

Vad en vetenskapsman tänker

Att han som tror han vet

Vem skaparen egentligen är

Dödar vetenskapens kärna

Genom vetenskapen om vetenskaparens skapande

Kunskapen om verkligheten har utvecklats i otrolig fart under de senaste århundradet. Det samlade vetandet idag jämfört med för hundra år sedan är många tusen gånger större. Och aldrig har Nietzsche haft mer rätt i sitt uttalande om att "Gud är död", för vi behöver inte längre en gud för att förklara varför verkligheten ser ut som den gör. Vi vet inte allt, än, men vi vet att allt går att ta reda på om vi bara vill veta. Kunskapen om cellens kemi och biologi har nått så långt att forskarna snart kan skapa artificiellt liv, och kunskapen om medvetandets logik och psykologi har nått så långt att forskarna snart kan skapa artificiell intelligens. Så småningom kommer vi alltså att kunna skapa ett medvetande som är större än vårt eget, och förbättra våra egna celler så att sjukdomar och andra olyckor utrotas från alla raser.

Grunden för den "moderna vetenskapen" lades i Grekland, där Aristoteles och hans gelikar delade upp vetenskapen i sina områden av biologi, kemi, fysik och matematik, och det fria tänkandet frodades. Det fanns i och för sig flera andra civilisationer som kommit långt i sin utveckling; Egypten hade sina pyramider och biblioteket i Alexandria, även inkariket hade pyramider och en avancerad infrastruktur, Kina var och är en av världens äldsta civilisationer med många visa män som figurerat i historieböckerna, Persien hade sin storhetstid, mongolerna härskade under en tid över ett rike som täckte större yta än något annat rike genom jordens historia och andra tecken på högtstående civilisation skulle nog också kunna hittas om man letade en stund. Man skulle kunna tänka sig att den "moderna vetenskapen" hade kunnat uppstå i vilken som helst av dessa civilisationer.

Det som varit tongivande i västvärldens utveckling har nog varit nyfikenheten för naturens element, och man har hela tiden frågat "hur?" och "varför?" och "på vilket sätt?" när man närmat sig naturen. Sedan när konflikter har uppstått har man arbetat sig fram till en noggrann dokumentationsprocess som beskriver hur man fått fram sina resultat. På det viset har man kunnat göra om andra vetenskapsmäns experiment och vidareutveckla dem. Dessutom har det, särskilt i senare tid, varit marknadsekonomiska krafter som styr vad man kunnat lägga resurser på, vilket har fött fram ett behov att kunna hävda sig som vetenskapsman och kunna säga att "jag är bäst på mitt område". När forskningen nått tillräckligt långt kan man inte längre vara expert på ett helt område av vetenskap utan man har tvingats specialisera sig för att kunna säga att "ingen är bättre på det här än jag". Samtidigt stressas man till att göra sina slutsatser innan någon annan gör samma upptäckt. Det har lett till en fixering på framgång och karriär som leder till stress och utarbetning hos forskarna, med sänkt livskvalitet som följd. Men samtidigt har man pressat fram gränserna för kunskapsinhämtning.

I Kina har man sedan länge satt ett högre värde på livskvalitet än på tekniska framsteg. Män som beskrivs som stora tänkare i Kina är sådana män som dragit sig tillbaka från offentlighetens ljus och nöjt sig med att äta en skål ris i solnedgångens varma sken med utsikt över en dalgång. Där skriver man poesi under körsbärsträdens blommor efter att en kopp te fått värma själen. *Lin Yutang* skriver i sin bok *Konsten att njuta av livet* att "Kinesernas misstro till logiken börjar med deras misstro till ord, fortsätter med deras avsky för definitioner och slutar med ett instinktivt hat till vad teorier och system heter". Jag tror att just detta är orsaken till att man inte ser Kina som ursprungslandet till den moderna vetenskapen, även om man hämtat många uppfinningar och tankegångar från öst till väst. Kineserna har helt enkelt varit för upptagna av personlig utveckling och andlig utveckling för att hinna tänka i någon större utsträckning på teknisk utveckling.

Även i västvärlden har den "andliga utvecklingen" länge hållit tillbaka den tekniska utvecklingen och vetenskapliga framgångar. Genom att framhålla att Gud är svaret på alla frågor och att Bibeln är det enda rättesnöre man behöver för att leva ett bra liv har man tryckt ner vetenskapen i skorna. Genom Jesus beskrivning av sin återkomst till jorden (där det är dag i vissa delar av världen och natt i andra delar) hade kyrkan lyckats ta till sig förståelsen av att jorden är rund, men man vägrade acceptera något annat än att jorden skulle vara centrum i skapelsen. Därför förbjöd man Kopernikus och Galileis skrifter som beskrev solsystemet med solen i centrum.

Problemet tror jag är att religionen länge haft rollen av att förklara det som inte kan förklaras. Nu när vetenskapen kommit så långt att vi kan förklara det mesta som händer och sker runt omkring oss genom våra kunskaper i kemi och fysik känner kyrkan att den tappat sin uppgift. Svenska Kyrkan lägger mer och mer om sin verksamhet från ett center för tillbedjan till en välgörenhetsorganisation som hjälper människor på ett mänskligt sätt. Även för kyrkan börjar Gud att dö. På sätt och vis kan man tycka att det är dumt, för de flesta människor har fortfarande behov av att tro på en "högre makt" (som planerar deras liv och styr världen mot ett gott mål så att de slipper ta ansvar för vad dom gör) för att känna sig lyckliga. Men samtidigt kan det inte ske fort nog för så länge religionerna finns kvar kommer de att utgöra den största bromsklossen för utveckling.

Den största pådrivande faktorn för utveckling verkar vara delad kunskap. Ju fler människor som får kunskap om resultaten från ett experiment eller grunden för en teori desto snabbare kan teorin prövas och experimentet granskas. Delad kunskap leder till nya tankar och angreppssätt på problem vilket gör att problemlösningen går mycket snabbare. Det bästa man kan göra för mänskligheten är alltså att tala om för alla som är intresserade vad man gör och hur man gjort det. Ur ett marknadsekonomiskt perspektiv är det däremot värdefullt att ha kunskaper som ingen annan har. Marknadsekonomin får därför ses som ett annat hinder för utvecklingen, men inte alls ett lika stort hinder som religionen eftersom vinstintressen också driver på forskningen inom vissa områden.